

www.omkonst.com:

Pilar i mörkret

Åke Pallarp, Galleri Lars Bohman, Karlavägen 16, Stockholm 13/11 - 12/12 2010

Text: Leif Mattsson

"Österviken" 2006-10, olja på pannå, 38x80 © Åke Pallarp

"Röd gavel" 2010, olja på pannå, 45x 39

Huset vid vägs ände, stigen som leder bort, det undflyende skogsbrynet; när man söker greppa tingen i Åke Pallarps målningar smiter de undan, vänder ryggen till. Vänligt, nästan blygt, välkomnar de med frånvändhet. Bakom det kromoxidgröna fältet i "Stigen" finns stigen, bortom den röda gaveln i "Röd gavel" finns människan. Man kan ana den svaga doften av nykockt kaffe: Varsågod, sitt ner, får det vara en kopp?

"Vargskalle" 2010, olja på trä

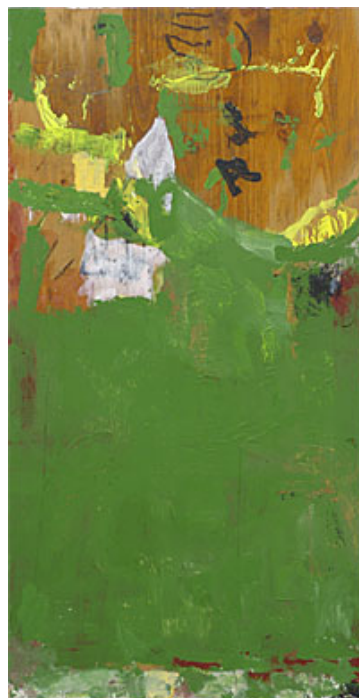
Det vilar en tystnad över Pallarps utställning; hängningen är avmätt och tanken hinner färdigt innan nästa bild gör sig påmind. Distansen mellan målningarna är som avståndet inom dem, och väggarnas vithet blir till en del av färgackorden.

Så plötsligt bränner det till av cinnoberrött eller zinkgult – som stoppsignaler på en dimmig morgonäng. Ögonen snubblar, finner till slut stöd i en björk, en tall, en telefonstolpe.

Medutställare och ikonografisk motpol till Pallarp är denna gång Petter Zennström (se separat recension). Tillsammans utgör de en tämligen lyckad konstellation, paradoxalt nog. Fragiliteten i Pallarps verk framstår i sammanhanget som en melodisk pausering, en gåtfull förtegenhet. Det sparsmakade blir vid jämförelse än mer exklusivt och långtan efter färg högst påtaglig.

Men nog är det märkligt, och fascinerande, att Pallarp efter så många år av empirisk konstforskning, fortfarande låter sökandet och det nästan tafatta trevandet så tydligt vägleda honom. Som om han ville visa sina vita handflator och säga: Se här, jag har inget att dölja.

För varje utställning tycks bilderna bli skörare, liksom uppfrätta av njutbara villovägar. Pilar kastas in i mörkret och träffar ofta nog sitt mål, även om jag misstänker att Pallarp är mer intresserad av kastparabelns form än av pilens destination.

"Stigen" 2008, olja på pannå, 67x35 © Åke Pallarp